

DDK 158b Gud efter dig jeg længes (DDS 498)

Heinrich Isaac / senere traditionel form
Harmonisering GK 2010

1 Gud, efter dig jeg længes,
når jeg af synden trænges,
til dig står al min lid:
Jeg på dit ord, o Fader,
på nåden mig forlader,
o Herre, vær mig mild og blid!

2 Mit hjerte gøres bange
for mine synder mange,
dog Jesus er min trøst:
jeg tror ham vel for alle,
han vil mig ej undfalde,
han har mig med sit blod forløst.

3 Stor fristelse jeg finder,
og hårdt mig synden binder,
Gud, hjælp derfra mig ud!
I døden som i live
lad mig fortabt ej blive,
og evig priser jeg min Gud!

4 Du livsens Herre kære,
min Jesus vil du være,
livsaligt er dit navn.
Min frelser, Jesus milde,
du ej fra mig dig skille,
du altid er min trygge havn!

5 Gud Fader, som mig skabte,
tæl ej mig blandt fortabte,
mit håb er sat til dig:
Guds Søn, som mig forløste,
din hjælp mig altid trøste,
styrk det, du har begyndt i mig!

6 Du, Helligånd, mig råde,
giv visdom mig og nåde,
giv lykke, gode råd:
I kaldet flittig være,
mit kors tålmodig bære,
giv mig i Himlen del og lod!

Rom 8,19
Hans Christensen Sthen 1589.
B.S. Ingemann 1854.